

Õhtu ja hommik. Kahe foto püüdmise vahele jäi 9 tundi. Just nii palju oli vaja, et sügiseste punapõsksete õunte miljöö asenduks jõulumeeleoluga.

SAAREMAAL LEISI LÄHISTEL ASUB talukoht, mis ka aastakümnete möödudes on säilitanud oma iseloomu ja isikupära.

1864 AD, on raiutud suure maakeldri sissepääsu kohale. Talukoha sügav kaev ei jää kuivaks ka kõige kuumemate suvedega. Maja on siin tegelikult asunud aastasadu, ent saunast alguse saanud tulekahju hävitas 1936. aastal ajaloolise elumaja.

Nagu Eesti ajal kombeks, tuldi naabritele pärast õnnetust appi ja ehitati talgute korras üles uus maja: pikk läänemaa-tüüpi hoone, kus järjestikku ühendatuna asusid avar eluhoone, laut ja küünid. Uus elumaja asus vanast sammujagu nihkes, sest vanale tuleasemele maja ehitamine polevat vanarahva tarkuse kohaselt hea enne ja seda arvamust ka arvesse võeti. Ei tea, kas just sellest, aga punane kukk on pererahva pärast seda õnneks rahule jätnud. Kodu eest hoolitses perepoeg Juhan koos abikaasa Alviinega, keda koduselt tädi Viiniks kutsuti.

Suures talukompleksis on olemas kõik, mida vaja: tallid, laut, suvelaut, suitsusaun, suur maakelder, aidad-küünid. Omal ajal peeti siin ka loomi. Hobused, lambad ja väiksemad pudulõjused, kassid-koerad-kanad pealekauba.

Praegu on suur talukompleks kasutusel peaausjalikult suvekoduna.

“Kellele sa seda kiviaeda laod?” uuris Viini, kui kodu tulevik jutuks tuli.

Õigus tal oli: linnaelu koos oma töökohtade, koolide ja lasteaedadega on talukoha omanikud sinna meelitanud. Kuigi – kes teab. Külas käiakse majal igal ajal ning suvel askeldab koos vanaema-

Eluhoones on seda, mida tänapäevases linnakorteris napib – ruumi. Avarust jagub nii elutuppa kui ka söögituppa, eraldumiseks saab peituda ühte neljast kambrist.

Tisleritööna valmistatud sahvrikapil on salvestunud aja jäljed.

ga oma vanavanavanemate kodus ringi 4aastane Margarita. Uurib põllul, kuidas need porgandid ikka maa sees kasvavad ja katsub, kas naabritädi seapõrsa nina ikka on rokane või paistab pisut ka roosat värvi läbi.

Eluhoones pole suurt remonti ette võetud. Siin on olemas asjad, mis eluks vaja. Toekas raudahi kütab kambrid mõne tunniga soojaks talvepakase kiuste. Sisustuses on küll välja vahetatud mõned tekstiilid, ent tavakohases paigas on nii vanatädi tikitud seinapildid, söögilaud, seljasügamise konks, kartulikorv kui ka aidavõti.

Aeg oleks otsekui seisatanud. Uue alguse ootel püüab pererahvas hoida majas ja talukoha miljöö talletunud perekonna lugu, luues ja lisandades uut tasakesi ja läbimõeldult.